

Hutbe, 08.12.2017

Faziletli Bir Hayat

مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْعَاجِلَةَ عَجَّلْنَا لَهُ فِيهَا مَا نَشَاءُ لِمَنْ نُرِيدُ ثُمَّ جَعَلْنَا لَهُ
جَهَنَّمَ يَصْلِيهَا مَذْمُومًا مَدْحُورًا وَمَنْ أَرَادَ الْآخِرَةَ وَسَعَى لَهَا سَعْيَهَا
وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَئِكَ كَانَ سَعْيُهُمْ مَشْكُورًا كَلَّا نُمِدُّهُ هُوَ لَآءٍ وَهُوَ
لَآءٍ مِنْ عَطَاءِ رَبِّكَ وَمَا كَانَ عَطَاءُ رَبِّكَ مَحْظُورًا

حَدَّثَنَا أَبُو مَسْعُودٍ، قَالَ قَالَ النَّبِيُّ ﷺ: إِنَّ مِمَّا أَدْرَكَ النَّاسُ مِنْ
كَلَامِ النَّبِيِّ الْأُولَى إِذَا لَمْ تَسْتَحْيِ فَاصْنَعْ مَا شِئْتَ

Muhterem Müslümanlar!

Bu dünyada huzur içinde yaşamak istiyoruz. Aynı şekilde ahiret hayatımızın da huzurlu olmasını diliyoruz. Ama hem bu dünyada hem de ahirette huzurumuzu sağlayacak olan amelleri ne kadar yapıyoruz diye hiç sormuyoruz. Nefsimiz hep iyilik istiyor da, o iyiliğe giden yollardan geçmiyor, o iyiliği ortaya çıkaracak amelleri yapmıyorsa nasıl huzurlu bir hayat süreriz?

“Burada biz huzuru bozan bir iş yapmıyoruz, ama başkaları huzurumuzu bozuyor.”

denilebilir. Bu doğru da olabilir, ama biz her şeyden önce kendi nefsimizden mesulüz; onun için başkalarından önce kendimize bakmamız gerekmektedir.

Değerli Müminler!

Huzurun tek kaynağı faziletli bir hayat sürmektir. Faziletli hayat, Allah’a ihlaslı kulluk, O’nun kullarına da merhametli ve şefkatli davranmakla elde edilir. Yoksa kimse bize fazilet bağışlayacak değildir. İsrâ suresinde Rabbimiz faziletli bir hayatı isteyenlere de, rezil bir hayatı isteyenlere de istediğinin verileceğini bildirmektedir. Ama rezaleti isteyenlerden ahirette hesap sorulacağı uyarısını da yapmaktadır. Söz konusu ayetin meali şöyledir:

“Kim bu geçici dünyayı isterse orada ona, dilediğimiz kimseye dilediğimiz kadar hemen veririz. Sonra da cehennemi ona mekân yaparız. O buraya kınanmış ve Allah’ın rahmetinden kovulmuş olarak girer. Kim de mümin olarak ahireti ister ve ona ulaşmak için gereği gibi çalışırsa, işte

bunların çalışmalarının karşılığı verilir. Rabbin’in lütfundan (dünyayı isteyenlere de, ahireti isteyenlere de) her birine veririz. Rabbin’in lütfu (hiç kimseye) yasaklanmış değildir.”¹

Aziz Kardeşlerim!

Faziletli hayatın ilk tezahürü ibadetlerdeki devamlılıktır. Rabbimiz’in nimetlerine karşı şükürdür. Başkalarının hata ve ayıplarını araştırmak yerine kişinin kendi ayıplarını araştırmasıdır. Allah’a güvenmek, Allah’ın kullarının hakkını asla gasp etmemektir. Allah’a verdiğimiz ahdimizi yerine getirmek olduğu gibi, O’nun kullarına karşı da özünde ve sözünde güvenilir olmaktır. İnsanlara insafılı davranmak, araları bozuk olanları barıştırmaktır. İnsanların namuslarına hanel getirmemek olduğu gibi, her türlü haramdan uzaklaşmaktır.

Hiçbir yer ve zamanda Allah’ı unutmamak, onun merhameti ve adaleti kadar gazabını ve intikamını da düşünerek yaşamak, emirlerine boyun eğmek, yasaklarından da uzak durmaktır.

Aziz Kardeşlerim!

Bu örnekleri daha da çoğaltmamız mümkündür. İşte bu faziletli hayata, aynı zamanda hayâ içinde bir hayat da denilmektedir. Hayâ, Allah’tan ve kullardan utanmak, onları incitmekten çekinmektir.

Sözü daha fazla uzatmadan hutbemizi Peygamber Efendimiz (s.a.v.)’in bütün bu izah etmeye çalıştığımız şeyleri özetleyen şu hadisi ile bitirelim. Efendimiz şöyle buyurmaktadır: **“İlk peygamberlerden itibaren insanların idrakinde kalan bir söz vardır: Utanmadıktan sonra dilediğini yap.”²**

¹ İsrâ suresi, 17:18-20